

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **S. S.**, bytem N. O. 498, H., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2012, č. j. X, ve věci odnětí invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2012, č. j. X, **s e r u š í** a věc **s e** žalované **v r a c í** k dalšímu řízení.

II. Žalobkyni **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované žalobu, ve které namítala, že nebyl zjištěn řádně skutkový stav.

Krajský soud požádal o přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „MPSV“) v Hradci Králové, která toto učinila a soudu zaslala posudek ze dne 15. 8. 2011. Podle tohoto posudku byla shledána žalobkyně od oduznání i k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2. 1. 2012, jímž odňala žalobkyni invalidní důchod od 20. 2. 2012 s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 5. 12. 2011 žalobkyně nebyla invalidní, protože u ní nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles její pracovní schopnosti o 30 %. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení.

Dále soud vzal za prokázané, že u žalobkyně se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byla schizoaktivní porucha, depresivní typ, stav po opakovaných hospitalizacích na psychiatrickém oddělení (od roku 1990 celkem 8x, relaps onemocnění s následnou poslední hospitalizací v psychiatrické léčebně Šternberk od dubna do června 2012), s tím po opakované ECT léčbě; smíšená porucha osobnosti. Tento stav odpovídal postižení podle kapitoly V oddílu položce 3c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti na střední hranici rozpětí o 40 %. U žalobkyně se jedná o středně těžké duševní postižení a jde u ní o závažné duševní onemocnění s postpsychotickým defektem osobnosti. Žalobkyně byla tedy invalidní, a to od oduznání dne 5. 12. 2011. Toto se podává z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 15. 8. 2012.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 15. 8. 2012, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Brně. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z

důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 40 %, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní v prvním stupni, a to od odůznání dne 5. 12. 2011, tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí 19. 3. 2012.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je invalidní v prvním stupni od 5. 12. 2011.

Úspěšná žalobkyně žádné náklady řízení neuplatnila. Proto jí soud žádné nepřiznal.

Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 11. 9. 2012

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně